

[Kjeld Olesen]

der om få timer i modsat fald ville bryde ud, skulle gå deres gang.

Hvis vi forestillede os det rent teoretisk, så ville jeg godt om et par uger snakke sammen med hr. Ole Henriksen for at høre lidt om hans modtagelse af reaktioner rundt omkring i befolkningen og også inden for arbejderbevægelsen. Når vi igennem længere tid har været i den situation, at elforsyningen har sat ud, at olietforsyningen er ophørt, at samfundet faktisk er gået i stå, så ville jeg godt med hr. Ole Henriksen og andre diskutere, hvem det egentlig er, det går ud over. Er det de velbjærgede i samfundet? Er det ikke rettere dem, der er mest ømfindtlige både økonomisk og på anden måde, der først og fremmest vil mærke virkningerne heraf?

Jeg skal selvfølgelig ikke svare på vegne af hr. Ole Henriksen, men jeg vil vove den påstand, at hr. Ole Henriksen på trods af, hvad han siger heroppefra, er klar over, at sådan forholder det sig, er klar over, at en så omfattende konflikt, den største overhovedet herhjemme, efter pres, også fra forskellige, som hr. Ole Henriksen ellers siger at han repræsenterer, vil tvinge folketinget til at gribe ind før eller senere.

Jeg vil hævde, at den løsning, som vi nu om kort tid skal stemme om, er både forsvarlig og nødvendig, og at den er almindeligt accepteret. Det vil jeg hævde, fordi jeg synes, at meget atter en gang taler for, at hr. Ole Henriksen, hr. Kurt Hansen og hr. Jørgen Jensen ikke på nogen måde taler på et flertals vegne inden for arbejderbevægelsen.

Og så vil jeg sluttelig understrege en ting, som jeg synes er vigtig at få frem, inden vi går til afstemning. Det er, at det ikke er tom snak, når socialdemokratiet siger: nu vel, vi har måttet gøre dette, men vi er stadig tilhængere af frie forhandlinger. Vi er stadig tilhængere af, at parterne selv må forhandle sig frem til løsninger, også med de konsekvenser, der kan ligge i, at de ikke når frem til et resultat. Min partifælle hr. Grünbaum havde nogle, synes jeg, ganske udmærkede betragtninger i en avis i forgårs om dette problem. Det kan ikke være rigtigt, at folketinget pr. rutine griber ind i arbejdsmarkedets forhold, når der er tale om overenskomstsituationer. Derfor er det mit håb, at når vi nu er kommet på den anden side af denne debat og afstemning, så vil det, der er sket, give stof til eftertanke hos arbejdsmar-

kedets parter, især hos Dansk Arbejdsgiverforening.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg må ganske og aldeles afvise, hvad hr. Kjeld Olesen sagde om, at det konservative folkeparti lefler for tjenestemændene. Jeg ved, at hr. Kjeld Olesen siger den slags, fordi det gør ham ondt. Han ønsker ikke med sit kendskab til socialdemokratiske vælgere, at det skal være sådan, at man dikterer tjenestemændene det, LO ønsker. Det er jo sandheden om det. Det er jo sådan, som hans regering og han selv har medvirket i denne sag, at tjenestemændene har måttet gå bagefter og bare har måttet affinde sig med, hvad LO ønsker. Det forslag, vi har fremsat, er et forslag, der betyder en retfærdighedshandling over for tjenestemænd og funktionærer; og der var dækning for vores forslag, hvad hr. Kjeld Olesen glemte at oplyse.

Så vil jeg gerne sige, at min bemærkning om det halve år var et tilbud til regeringen. Hvis man ikke kan finde ud af det nu, så er vi parate til at hjælpe regeringen med at forlænge overenskomsterne et halvt år. Men vi har sandelig ikke sagt, at man skulle udskyde sagen. Tværtimod sagde jeg, at vi lægger vægt på, at vi både har i dag og torsdagen med, hvis statsministeren vil forhandle med os, hvis regeringen er klar til at gøre noget ved dyrtidsreguleringen eller tage den sag op, som udenrigsministeren vil fortælle os om om et øjeblik, nemlig venstres ønske om at ændre i dyrtidsreguleringen. Vi vil selvfølgelig gerne høre, hvad det drejer sig om, inden vi siger, at det kan vi uden videre acceptere. Men der ligger de to muligheder, og det er det, vi kan tale om i dag og i morgen. Så behøver vi ikke det halve år.

I øvrigt forstår jeg ikke, hvorfor hr. Kjeld Olesen kan mene, at det er uansvarligt at ville forhandle, som vi hele tiden har ønsket, og at det skulle være en provokation over for arbejderne, LO-medlemmerne, at foretage noget fornuftigt, når det ikke er en provokation over for tjenestemænd og funktionærer, hvad regeringen har foretaget over for dem.

Formanden: